

من خواب دارم!

در هفته‌های اخیر عده‌ی زیادی از شهروندان افغانستان از وزیر دفاع کشور انتقاد کردند. انتقادهای آن‌جا شروع شد که جنرال دوستم معاون اول رییس‌جمهور در سخنرانی خود گفت که وزیر دفاع ما نمی‌تواند سر خود را راست نگه دارد و در مجلس به خواب می‌رود (چیزی در همین مایه‌ها). بعد، یکی از هموطنان مجموعه‌ی از عکس‌های وزیر دفاع...

قسمت چهاردهم | صفحه ۴

سرزمین‌های درهم‌شکسته:

جهان عرب چگونه فروپاشید؟

۱۸. لیلیا سوئیف (مصر)
برای لیلیا سوئیف، اخیار روز ۲۸ می ۲۰۱۲، نمی‌توانست بدتر از آن باشد. آن روز بعدازظهر، کمیسیون ملی انتخابات مصر، نام دو کاندید را که قرار بود در دور دوم انتخابات برای تبدیل شدن به...

عزیزی بانک جایزه بهترین بانک خصوصی افغانستان در سال ۲۰۱۶ و جایزه بهترین رئیس اجرایی بانک را در نشست همکاری‌های کشورهای جنوب آسیا (South Asian Partnership Summit) که در ماه اکتوبر سال جاری در شهر کولمبو، سریلانکا برگزار شده بود دریافت کرد.

www.azizibank.af

1515

عزیزی بانک
Azizi Bank

رؤیای «غنی» برای شهر فقیر

سه ماه پیش، فروشگاه بزرگی در شهر کابل (مارکیت زدران) آتش گرفت. پیش از آن نیز بارها مندوی کابل و چوب‌فروشی‌ها آتش گرفتند؛ اما آنچه که در این آتش‌سوزی تکان‌دهنده بود، صحنه‌ی مرگ مردی بود که از ترس آتش گرفتن، خودش را از طبقه‌ی پنجم این فروشگاه به پایین پرتاب کرد و جان داد. صدها نفر در برابر این ساختمان بزرگ جمع شده بودند، آتش‌نشانی کابل نیز از حادثه باخبر شده بود، اما هیچ‌کس نتوانست از مرگ مردی که در میان آتش گیر افتاده بود، جلوگیری کند.

این حادثه زنگ خطری بود برای باقی فروشگاه‌ها و ساختمان‌های تجارتي و حتا مسکونی. ساختمان‌هایی که به طرز وحشتناکی با کمترین امکانات معماری ساخته شده و عاری از امکانات فرونشاندن آتش و دروازه‌های خروجی اضطراری است. مشکل شهر کابل تنها به این خلاصه نمی‌شود. بخش عمده‌ی املاک سند رسمی ندارند. پس از سقوط طالبان و روی آوردن مردم به پایتخت، این شهر قطعه‌قطعه شد، به دست مافیای زمین افتاد...

صفحه ۲

رییس‌جمهور:
نبودپالیسی مشخص
مشکل عمده‌ی بخش
شهری افغانستان است

HD VOICE

بیشتر صحبت نمایید - کمتر پردازید

6000

دقیقه فقط در بدل 499 افغانی برای 30 روز

برای اشتراک:

#1*2*233*

را دایر نمایید

افغان بی‌سیم
AFGHAN WIRELESS

www.afghan-wireless.com

152

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

افزایش خودکشی در بین زنان، پیامدها و راهکارها

داوودناظری - خبرنگار و پژوهشگر

بالای کودکان می‌باشد. اما افزایش اعتیاد، قاچاق مواد مخدر، فروپاشی خانواده و بالا رفتن آمار طلاق، گسترده شدن مرض اختلالات روانی در جامعه و ریختن کودکان برای کار در خیابان و شدت گرفتن ناامنی و مهم‌تر از همه پایین آمدن اعتبار دولت در سطح بین‌الملل، از مهم‌ترین پیامدهای اجتماعی خودکشی در بین زنان در جامعه می‌باشد. دکتر رفیع بیدار سخن‌گوی دفتر کمیسیون مستقل حقوق بشر نیز، در یک مصاحبه با ما می‌گوید: افسردگی‌های شدید، باعث محروم شدن زنان از حقوق‌شان گردیده و متأسفانه تا هنوز دولت کدام برنامه‌ی مشخصی را در جهت بهبود وضعیت زنان روی دست نگرفته است (۵). به گفته‌ی آقای بیدار، این حق زنان است که حقوق خود را مطابق دستور مادی پنجاه و چهارم قانون اساسی، از دولت مطالبه نمایند و دولت نیز باید مطابق دستور قوانین بین‌الملل و قانون اساسی، در قسمت بهبود وضعیت بانوان تلاش کند. پوهنبار دکتور هدایت‌الله دانش روانشناس و استاد پوهنتون طبی کابل، در زمینه‌ی پیامدهای خودکشی زنان به ما نامه‌ی حقوق بشر می‌گوید: از حقوق مسلم زنان و بانوان است که دارای امنیت روحی و روانی باشند و به مشکلات آنان رسیدگی شوند. در غیر این صورت، آنان تحت فشارهای روحی و روانی قرار گرفته و مجبور می‌شوند که دست به خودکشی بزنند. از نظر این روانشناس، فشارهای روحی و روانی به‌علاوه‌ی خودکشی، از پیامدهای دیگر نیز مانند دچار شدن به سوء هاضمه، فرار از منزل، کاهش حضور بانوان در اجتماع، منفک شدن از وظیفه و ... برخوردار می‌باشد. (۶).

راهکارها برای کاهش خودکشی

یکی از عواملی که باعث بالا رفتن آمار خودکشی در بین زنان گردیده، عدم آگاهی آنان از حقوق خودشان می‌باشد. از نظر آقای پاینده نیک، تا هنوز زنان تنها به‌عوض این‌که با حقوق خودشان آشنا شوند، با حقوق و مسئولیت خود در برابر مردان آشنایی پیدا کرده‌اند. اول باید زن با حقوق و جایگاه خود در خانواده و جامعه آشنایی پیدا کند. در مرحله دوم اعضای خانواده باید زمانی که نشانه‌های نیت خودکشی را در وجود دختر و عروس خود مشاهده کردند، فوراً او را به مراکز مشوره‌ی درمانی و صحتی انتقال دهند و قبل از دست زدن به خودکشی، او را تداوی کنند. مشکلاتش را درک کنند، به خواسته‌هایش برسند، پنجره‌های امیدواری را در زندگی‌اش باز کنند. در سطح عام نیز، مردان باید به وعده‌های خویش در قبال زنان عمل کنند، به بانوان فرصت ابراز نظر بدهند و استقلالیت فکری و اقتصادی زنان را تأمین کنند. دولت باید برنامه‌های آگاهی‌دهی عامه را در ولایت‌های محروم کشور تطبیق کند. طرح ملی برای محو خشونت علیه زنان باید با همکاری رسانه‌ها، ملامامان، مبلغان، فرهنگیان، جامعه‌ی مدنی و فعالان حقوق زن در جامعه راه‌اندازی شود.

والدین و خانواده‌ها باید علائم و نشانه‌های خودکشی را در وجود فرزندان خود جدی بگیرند، در تداوی فرزندان خود سهیل‌انگاری نکنند، عواملی را که باعث این تصمیم فرزندان شده به‌شکل جدی بررسی کنند، راه‌های درمان و چاره را پیدا کنند، برای درمان فرزندان باید یک روانشناس را پیدا کنند، با فرزند خود وارد گفت‌وگو شوند و برای این‌که از تبدیل شدن به یک فرهنگ‌جولوگیری شود به کسی که قصد خودکشی دارد به آسانی باج ندهند. جلوگیری از دخالت خانوادگی، کمک گرفتن از دوستان نزدیک خانم و تشویق برای ادامه‌ی زندگی، از مهم‌ترین راهکارهایی می‌باشد که والدین باید در نظر بگیرند. همچنان مبارزه با عرف و سنت‌های ناروا، ترویج افکار مثبت در جامعه، تقویت نهادهای روان‌درمانی و مشوره‌دهی، نشانه گرفتن فرهنگ حاکم در خانواده و جامعه، مبارزه با تبعیض جنسیتی، در نظر گرفتن اصل مساوات میان زن و مرد (۷)، اصلاح الگوهای زندگی خانوادگی و اجتماعی، فراهم کردن زمینه‌ی آموزش دربارہ‌ی رفع خشونت‌های خانوادگی، از مهم‌ترین وظایف دولت در قبال کاهش خودکشی در بین زنان می‌باشد (۸). در قانون منع خشونت علیه زنان آمده است که دولت باید زمینه‌ی آگاهی و آموزش عامه را در مورد خشونت علیه زنان، فراهم کند (۹). از نظر زهرا اکبری مشاور امور خانواده‌ها، همه‌ی تلاش‌ها باید برای درمان مشکلات روانی خانواده‌ها صورت گیرد و آگاهی آنان در قسمت حقوق زنان بالا برده شود.

۱- برنامه زن و زندگی - رادیو آزادی -

<http://da.azadiradio.com/a/28012878.html>

۲- همان.

۳- پاینده نیک، عباس، مصاحبه اختصاصی، ۱۳۹۵/۷/۷ ساعت ۰۹:۰۰ قبل از ظهر.

۴- سادات، اصغر، مصاحبه اختصاصی، ۱۳۹۵/۱۱/۵

۵- بیدار، رفیع، مصاحبه در دفتر کمیسیون مستقل حقوق بشر، ۱۳۹۴/۱۱/۱۱، ساعت ده قبل از ظهر

۶- دانش، هدایت‌الله، روانشناس، مصاحبه اختصاصی، ۱۳۹۴/۱۲/۱۲

۷- کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان، ماده دوم، ص هفتم.

۸- ماده پنجم کنوانسیون رفع کلیه تبعیضات علیه زنان، ص هشتم.

۹- ماده دوم قانون منع خشونت علیه زنان، فقره پنجم.

افسردگی‌های شدید، باعث محروم شدن زنان از

حقوق‌شان گردیده و متأسفانه تا هنوز دولت کدام

برنامه‌ی مشخصی را در جهت بهبود وضعیت زنان

روی دست نگرفته است (۱). به گفته‌ی آقای بیدار، این

حق زنان است که حقوق خود را مطابق دستور مادی

پنجاه و چهارم قانون اساسی، از دولت مطالبه نمایند و

دولت نیز باید مطابق دستور قوانین بین‌الملل و قانون

اساسی، در قسمت بهبود وضعیت بانوان تلاش کند.

پوهنبار دکتور هدایت‌الله دانش روانشناس و استاد

پوهنتون طبی کابل، در زمینه‌ی پیامدهای خودکشی

زنان به ما نامه‌ی حقوق بشر می‌گوید: از حقوق

مسلم زنان و بانوان است که دارای امنیت روحی و

روانی باشند و به مشکلات آنان رسیدگی شوند. در

غیر این صورت، آنان تحت فشارهای روحی و روانی

قرار گرفته و مجبور می‌شوند که دست به خودکشی

بزنند. از نظر این روانشناس، فشارهای روحی و

روانی به‌علاوه‌ی خودکشی، از پیامدهای دیگر نیز

مانند دچار شدن به سوء هاضمه، فرار از منزل، کاهش

حضور بانوان در اجتماع، منفک شدن از وظیفه و ...

برخوردار می‌باشد.

افت تحصیلی، گوشه‌نشینی، پرخاشگری، کاهش میل جنسی، احساس تنهایی و غمگینی، کوتاهی در انجام مسولیت‌هایش، ایجاد کردن مشکلات در انجام کارهای خانوادگی و اجتماعی، اگر این علائم و نشانه‌ها مدت شش ماه پی‌درپی در وجود زنان دیده شود، نشان‌دهنده‌ی این است که شخص قصد خودکشی کردن را دارد (۳). از نظر این روانشناس، هر نوع صحبت‌هایی که نشان‌دهنده‌ی افکار مربوط به مرگ و ناامیدی شدید باشد؛ از قبیل: می‌خواهم خودم را بکشم، کاش که بمیرم و از دست شما راحت شوم، به‌زودی از شر من خلاص می‌شوی، من باعث مشکلات در خانه شدم، دیگر تحمل نمی‌توانم و ارزش ندارم و... اگر این‌گونه جملات چندین هفته از زبان یک بانو شنیده شود، خانم قصد خودکشی دارد و باید والدین و نزدیکان در تلاش تداوی وی باشند.

علل و عوامل خودکشی

از نظر آگاهان و روانشناسان، بیماری‌های روحی و روانی، افسردگی شدید، ناامیدی‌های گسترده از زندگی، ازدواج‌های اجباری و قبل از سن قانونی، اختلافات شدید و خشونت‌های خانوادگی، عوامل عاطفی، از دست دادن نزدیکان و بستگان، نابود شدن اعتبار و پایگاه اجتماعی، اخراج شدن از وظیفه، احساسات درماندگی و تنهایی، فقر و بیکاری، اعتیاد مردان در خانواده، افزایش ناامنی و وارد شدن مصایب گوناگون بر دل مادران، انواع شکست‌ها، ناکامی در عشق، کانکور و اهداف مهم در زندگی، حاکمیت سنت‌ها، دخالت خانوادگی، افکار منفی، قرار گرفتن زیر فشارهای روحی و روانی، عرف و عنعنات ناپسند در جامعه، بی‌عدالتی‌ها و تبعیض، محرومیت‌های گسترده‌ی زنان و بانوان در خانواده و جامعه، ممانعت دختران از کار و تحصیل، از مهم‌ترین عوامل افزایش خودکشی در بین زنان و دختران به‌شمار می‌رود. آقای پاینده نیک می‌گوید: عوامل افزایش خودکشی در بین زنان در افغانستان متفاوت‌تر از دیگر جوامع است، شیوه‌ی مردسالاری در کنترل خانواده بر اساس رضایت و نیازهای مرد خانواده، در نظر گرفته نشدن نظریات و دیدگاه‌های زنان، تبعیض جنسیتی، خانواده‌های پر جنجال و توقعات گسترده از خانم، سطح پایین سواد در بین خانواده‌ها، عدم

در افغانستان افزایش خودکشی در بین زنان به یک معضل نگران‌کننده و خطرآفرین تبدیل شده است. خودکشی یک خانم در ولایت غور در اول ماه سنبله‌ی سال جاری، خودکشی یک خانم نوزده ساله در ولایت جوزجان به تاریخ سی سنبله‌ی سال جاری، خودکشی یک دختر هفده ساله به تاریخ سوم میزان سال جاری، خودکشی یک دختر جوان در ولایت بادغیس با نوشیدن تیزاب، نشان‌دهنده‌ی افزایش خودکشی در بین دختران و زنان می‌باشد (۱). به گفته‌ی مسئولان و آگاهان، از آغاز سال جاری تاکنون تنها بیست و چهار زن جوان در ولایت جوزجان دست به خودکشی زده و از بین رفته‌اند. حدود سی‌ونه بانو در ولایت دایکندی دست به خودکشی زده‌اند و در طول شش ماه گذشته بیش‌تر از یکصد و بیست نفر در ولایت هرات اقدام به خودکشی کرده که هشتاد درصد آنان را زنان و بانوان تشکیل می‌دهد. در مجموع در کل ولایات کشور، ده‌ها بانو در اثر خودکشی و خودسوزی از بین رفته‌اند و صدها تن دیگر در شفاخانه‌ها به‌سر می‌برند و زیبایی‌های خود را از دست داده‌اند. به گفته‌ی مسئولان امسال پرونده‌ی خودکشی در بین زنان از یک‌هزار و دوصد و پنچ پرونده به ده هزار پرونده افزایش یافته است. داکتر وحیدالله مجروح سخن‌گوی وزارت صحت عامه‌ی کشور به رادیو آزادی گفته است که ولایت‌های غور، هرات، جوزجان و دایکندی، بیشترین آمار خودکشی و خودسوزی زنان و بانوان را به خود اختصاص داده‌اند. بر اساس تحقیق وزارت صحت عامه، بیشتر مریم‌زنانی که بیشترشان دختران و زنان جوان بوده، دست به خودکشی زده‌اند (۲). افزایش رقم خودکشی در بین زنان و دختران، نشان‌دهنده‌ی موجودیت یک بحران بی‌صدا و خاموش در خانواده و جامعه است که تا هنوز کسی متوجه، علل و عوامل، پیامدها و راهکارهای آن نشده است.

نشانه‌های خودکشی

آقای پاینده نیک استاد دانشگاه و رییس مؤسسه‌ی تحقیقاتی روانشناسی بالینی، در یک مصاحبه‌ی اختصاصی با ما نامه‌ی حقوق بشر، نشانه‌هایی را برمی‌شمارد که در وجود شخصی که قصد خودکشی کردن را دارد، دیده می‌شود. افسردگی پی‌درپی، نارضایتی از زندگی، اقدام ناکام قبلی در خودکشی،

سرزمین‌های در هم شکسته: جهان عرب چگونه فرو پاشید؟

نیویورک تایمز/اسکات اندرسون ■ ترجمه: معصومه عرفانی

قسمت چهاردهم

فصل سوم: بهار عربی (۲۰۱۱-۲۰۱۴)

۱۸. لیلیا سویف (مصر)

برای لیلیا سویف، اخیراً روز ۲۸ می ۲۰۱۲، نمی‌توانست بدتر از آن باشد. آن روز بعد از ظهر، کمیسیون ملی انتخابات مصر، نام دو کاندید را که قرار بود در دور دوم انتخابات برای تبدیل شدن به نخستین رئیس‌جمهور منتخب دموکراتیک در سراسر تاریخ مصر با یکدیگر رقابت کنند، اعلام کرد. در آغاز ۱۳ کاندید وجود داشت و تنها کسی که شکی در پیشگام‌بودنش وجود نداشت، محمد مرسی، رهبر اخوان المسلمین، یک حزب اسلام‌گرا و برخوردار از رای دهندگان متحدی بود که می‌توانستند جبهه‌ی رای‌دهی معناداری را ایجاد کنند. لیلیا حاضر بود از هر کدام از دیگر کاندیدها در رقابت با او حمایت کند، به غیر از احمد شفیق، نخست‌وزیر سابق حسنی مبارک. آن روز عصر، اعلام شد که دو کاندید رقیب دور دوم انتخابات، مرسی و شفیق هستند.

لیلیا با حالتی پرسشی گفت: «چه کاری باید انجام می‌شد؟ مرسی به هیچ‌عنوان قابل قبول نبود، اما در حال حاضر یا او باید انتخاب می‌شد یا شفیق. ما در وضعیت بدی گرفتار شده بودیم. خب، شفیق که هرگز، چراکه به معنای بازگشت به دوره‌ی مبارک بود. پس...»

تنها به همین دلیل بود که لیلیا سویف، این فمینیست بی‌پاک و چپ‌گرا، در شرایطی قرار گرفت که ناچار شد از مردی حمایت کند که خواستار بازگشت ارزش‌های سنتی اسلامی به مصر بود. بسیاری از دیگر مردم مصر نسبت به انتخابی که پیش رویشان قرار داشت، ناراضی بودند. در دور دوم انتخابات در ماه جون، مرسی با ۵۱.۷ درصد آرا پیروز شد.

مرسی در سخنرانی مراسم تحلیف خود در تاریخ ۳۰ جون، وعده داد که «در مصر جدید، رئیس‌جمهور فقط یک کارمند و خدمتگذار مردم خواهد بود»، اما خدمتگذار طبقه‌ی دیرپای حاکم، عبارت دقیق‌تری بود. تنها چند روز پیش از آن که رئیس‌جمهور جدید قدرت را به دست بگیرد، شورای عالی نیروهای مسلح، دولتی نظامی که از زمان سرنگونی مبارک بر مصر حکومت می‌کرد، بسیاری از اختیارات ریاست‌جمهوری را به ارتش منتقل ساخت. پس از آن، فرمان دیگری توسط دادگاه عالی قانون اساسی که از دوران مبارک برجا مانده بود، مجلس برحال را که اکثریت آن از اعضای حزب اخوان المسلمین و سایر احزاب سیاسی اسلام‌گرا بودند منحل ساخت. در روزی که مرسی حکومت را به دست گرفت، می‌توان گفت او تنها یک مجسمه و نقابی بر یک دموکراسی غارت‌شده بود.

مرسی تلاش زیادی به خرج داد تا اقتداری که از

**پسر لیلا، علا، تمایزی
بادیگران داشت
که تردیدهایی را
برمی‌انگیخت، چراکه
توسط هر سه دولت مصر
که پیش از به قدرت رسیدن
السیسی کشور را اداره
می‌کردند، دستگیر شده
بود: دولت‌های مبارک،
شورای عالی نیروهای
مسلح، و مرسی. در سال
۲۰۰۶، علا ۴۵ روز را به
جرم شرکت در تظاهراتی
با هدف استقلال قضایی
بیشتر، در زندان به سر برده
بود. شورای عالی نیروهای
مسلح او را به دلیل «تحریک
به خشونت» دو ماه زندانی
کرده بود. در دولت مرسی با
او برخورد بهتری شده بود،
و تنها به این دلیل که قضات
باقی‌مانده از دوران مبارک،
از رئیس‌جمهور جدید نفرت
داشتند. اتهام او در ماه
مارچ ۲۰۱۳، «تحریک به
یورش»، بلافاصله رد شد اما
به جرم آتش‌سوزی عمدی
محکوم به حبس تعلیقی
یک ساله شد.**

گزینه‌های نادرستی را نخواهم پذیرفت». اکنون، با شکست مرسی به‌عنوان رئیس‌جمهور، این «گزینه‌ی نادرست» کاملاً آشکار شده است. لیلا گفت: «کاملاً واضح بود که دولت جطور پیش می‌رود. تمام تلاش‌های مرسی برای انجام حرکاتی که قصد انجامش را داشت مسدود می‌شد، و بنابراین هیچ‌کاری انجام گرفت: او تبدیل به یک رئیس‌جمهور شکست‌خورده و ناکارآمد می‌شد. اما قدم دوم، پرورش نگرانی‌ها در رابطه با او بود. این کار دشواری به‌نظر نمی‌آمد، چراکه تبلیغات علیه اخوان المسلمین و این اتهام که آن‌ها تروریست هستند، به پنجاه سال قبل بازمی‌گردد» و این تبلیغات حداقل تا حدی ریشه در حقیقت داشت. در دهه‌ی ۱۹۹۰، جناح اخوان المسلمین با چند گروه تروریستی واقعی وارد اتحاد شده بود. در بهار سال ۲۰۱۳، مصر به‌سرعت در حال قطعی شدن میان پیروان اخوان المسلمین مرسی و تقریباً تمام گروه‌های دیگر بود. همه‌چیز به‌شکل وارونه پیش می‌رفت. بسیاری از تظاهرکنندگان جوانی که در سال ۲۰۱۱ به خیابان آمده و خواستار دموکراسی بودند، اکنون سرنگونی مرسی را خواستار شدند. حتی بدتر، آن‌ها ارتش مصر را تنها نهاد دولتی می‌دانستند که قادر به کنترل اوضاع است. این قضیه‌ی ساده‌یی از فراموشی ملی نیست. یک جنبه‌ی بیشتر جالب‌توجه در جامعه‌ی مصر، احترام پایدار برای ارتش این کشور است، سستی که از دوران ابتدایی تحصیل به دانش‌آموزان تلقین می‌شود. در نتیجه، حتی در دوران حکومت مبارک، بسیاری از مردم مصر ارتش را به‌نوعی جدا از دیکتاتوری فاسدی می‌دیدند که این ارتش از آن محافظت می‌کرد. نکته‌ی دیگر این‌که ارتش در حقیقت یکی از ذی‌نفعان اصلی آن نظام فاسد به حساب می‌آمد: ارتش مصر دارای شرکت‌های ساختمانی و مهندسی و حتی یک کارخانه‌ی ماکارانی بود. اما آنچه بسیاری از شرکت‌کنندگان تظاهرات ضد‌مرسی در سال ۲۰۱۳ به یاد می‌آورند این بود که ارتش دو سال قبل نقش مهمی در سرنگونی نهایی مبارک داشته است. اکنون، اگر نگهبانان کشور موفق به براندازی یک دیکتاتور شده بودند، چرا برای بار دوم این کار را انجام ندهند؟

لیلا گفت: «می‌توانید حدس بزنید که چه اتفاقی در حال رخ دادن بود. بله، مرسی یک فاجعه بود و باید می‌رفت، اما دعوت از ارتش گزینه‌ی بدتری بود. باین‌حال، بسیاری از کسانی که من می‌شناختم، حتی افرادی که در میدان تحریر حضور داشتند، این همان چیزی بود که

می‌خواستند». در روز ۳۰ جون سال ۲۰۱۳، اولین سالگرد حکومت مرسی، تظاهرات بزرگی در سراسر مصر راه‌اندازی شد و معترضان خواستار کناره‌گیری او از قدرت شدند. آن‌ها در خیابان‌ها با نیروهای ضدتظاهرات که از هواداران اخوان المسلمین بودند مواجه شدند. در میان این دو جناح بزرگ، گروه کوچکی از معترضان نیز وجود داشت که راه سومی را پیشنهاد می‌کردند. لیلا سویف و دخترش مونا از اعضای این گروه بودند. مونا با لبخندی اندوهناک به یاد می‌آورد: «ما در گوشه‌یی در نزدیکی میدان تحریر جمع شده بودیم و شعار می‌دادیم: نه به مرسی، نه به ارتش. مردم از کنار ما عبور می‌کردند و نگاه‌های عجیبی به ما می‌انداختند، گویا که همه‌ی ما دیوانه هستیم، و مطمئن هستم که ما همان‌طور هم به‌نظر می‌رسیدیم». در همین مقطع سرنوشت‌ساز بود که وزیر دفاع، عبدالفتاح السیسی، شخصی که تا آن زمان به‌عنوان یک مهره‌ی بی‌خاصیت دیده می‌شد، در نهایت خود را نشان داد. در تاریخ ۱ جولای، جنرال به مردی که او را در این مقام منصوب کرده بود، هشدار فرستاد و به مرسی گفت که ۴۸ ساعت فرصت دارد تا «به خواسته‌های مردم تن دهد»، در غیر این صورت ارتش برای بازگرداندن نظم اقدام خواهد کرد. رئیس‌جمهور با ذکر این نکته که او رئیس‌منتخب دولت است، این تهدید را جدی نگرفت. لیلا گفت: «مرسی دو اشتباه بزرگ مرتکب شد. نخست این‌که فکر می‌کرد ارتش بدون تأیید امریکایی‌ها علیه او نخواهد ایستاد. او متوجه نبود که جنرال‌ها اهمیتی به امریکایی‌ها نمی‌دهند. دوم این‌که او به سیسی اعتماد کرد». سیسی بر حرف خود ایستاد و در روز ۳ جولای، دولت مصر را سرنگون ساخت. او هم‌چنین قانون اساسی را لغو کرد، مرسی و دیگر رهبران اخوان المسلمین دستگیر شدند، و چهار ایستگاه تلویزیونی نیز تعطیل شدند. پس از چند روز، سیسی اعلام کرد که یک دولت موقت «انتقالی» متشکل از افسران نظامی و اعضای بلندپایه‌ی دولت مبارک تشکیل خواهد شد، اما تمام مردم مصر می‌دانستند که اکنون قدرت واقعی در دستان سیسی قرار دارد.

رژیم جدید، چهره‌ی اصلی خود را در خیابان‌های مصر افشا کرد. در روزهای پس از به قدرت رسیدن سیسی، درگیری‌ها میان هواداران او و هواداران رئیس‌جمهور برکنار شده، به‌طور فزاینده‌یی خشونت‌آمیز شده بود، و پلیس و ارتش این نکته را روشن ساخته بودند که در کدام جبهه قرار دارند. در تاریخ ۸ جولای، نیروهای امنیتی بر طرفداران مرسی که در مرکز قاهره جمع شده بودند آتش گشودند که به کشته‌شدن حداقل ۵۱ نفر انجامید. این رویداد زمینه را برای حوادثی به‌مراتب بدتر آماده ساخت. بعد از ظهر روز ۱۴ اگست، نیروهای امنیتی دستور گرفتند که برای متفرق‌ساختن چند هزار نفر از هواداران مرسی که در طی ماه گذشته در میدان رابعه‌ی قاهره خیمه‌ی تحصن برپا کرده بودند، به آن‌جا بروند. براساس قابل‌اعتمادترین برآوردها، حداقل ۸۰۰ و احتمالاً بیش از ۱۰۰۰ نفر از معترضان در قتل‌عام متعاقب آن کشته شدند. در روزها بعد، صدها نفر در تقلیدی مضحک از انقلاب سال ۲۰۱۱، در تمجید از این اقدام ارتش به خیابان‌های قاهره آمدند.

برای لیلیا سویف، نشانه‌ی دیگر اما به‌مراتب شخصی‌تر وجود داشت که ثابت می‌کرد رژیم جدید مصر از کسانی که پیش از آن در قدرت بودند، متفاوت است. پسر لیلا، علا، تمایزی با دیگران داشت که تردیدهایی را برمی‌انگیخت، چراکه توسط هر سه دولت مصر که پیش از به قدرت رسیدن السیسی کشور را اداره می‌کردند، دستگیر شده بود: دولت‌های مبارک، شورای عالی نیروهای مسلح، و مرسی. در سال ۲۰۰۶، علا ۴۵ روز را به جرم شرکت در تظاهراتی با هدف استقلال قضایی بیشتر، در زندان به سر برده بود. شورای عالی نیروهای مسلح او را به دلیل «تحریک به خشونت» دو ماه زندانی کرده بود. در دولت مرسی با او برخورد بهتری شده بود، و تنها به این دلیل که قضات باقی‌مانده از دوران مبارک، از رئیس‌جمهور جدید نفرت داشتند. اتهام او در ماه مارچ ۲۰۱۳، «تحریک به یورش»، بلافاصله رد شد اما به جرم آتش‌سوزی عمدی محکوم به حبس تعلیقی یک ساله شد.

با توجه به چنین سوابقی، احتمالاً فقط یک ماه طول کشیده بود پیش از آن‌که علا توسط رژیم جدید مصر گرفتار شود. این اتفاق در تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۳ رخ داد و او به اتهام تحریک به خشونت و نقض قانون ضدتظاهرات که تنها چهار روز پیش از آن تصویب شده بود، دستگیر شد. در حکومت سیسی، همه‌چیز برای پسر لیلا متفاوت از گذشته پیش می‌رفت.

چهلک

سخن‌سازان هاتفا

من خواب دارم!

در هفته‌های اخیر عده‌ی زیادی از شهروندان افغانستان از وزیر دفاع کشور انتقاد کردند. انتقادها از آنجا شروع شد که جنرال دوستم معاون اول رییس‌جمهور در سخنرانی خود گفت که وزیر دفاع ما نمی‌تواند سر خود را راست نگه دارد و در مجلس به خواب می‌رود (چیزی در همین ماه‌ها). بعد، یکی از هموطنان مجموعه‌ی عکس‌های وزیر دفاع صاحب را منتشر کرد. در آن عکس‌ها، وزیر دفاع واقعا گردن کج کرده و رفته بود به عالم هپروت. آن عکس‌ها شمشر منتقدان را تیرتر کرد. ما تصمیم گرفتیم که برای خواباندن شایعات نامربوط با خود وزیر دفاع گفت‌وگویی تلفونی بکنیم:

ما: سلام علیکم وزیر صاحب.
(کسی از آن سوی خط می‌گوید: صبر کنید. وزیر صاحب فعلا هست! ولی صبر کنید).
ما: هست؟ هست یعنی چه؟ فرصت دارند با ما صحبت کنند یا یک وقت دیگر زنگ بزنیم؟
(همان صدا: صبر کنید. می‌خیزد!...)
ما: ببخشید، اگر وقت ندارند یا حالشان خوب نیست، بعدا صحبت می‌کنیم.

وزیر دفاع: سلام! بفرمایید. خودم هستم. بفرمایید.
ما: تشکر وزیر صاحب. در روزهای اخیر و در پی انتشار عکس‌هایی از شما عده‌ی از هموطنان...
وزیر دفاع: خووووووف، پررخ، خییییف، پوووووووف...
ما: هلو، وزیر صاحب، هستید؟

وزیر دفاع: بلی، بفرمایید. می‌گفتید عده‌ی از هموطنان...
ما: ببخشید. بلی عده‌ی از هموطنان از شما انتقاد داشتند که در جلسات مهم کشوری شما می‌خوابید.
وزیر دفاع: نه نه، این به هیچ وجه صحت ندارد. به دو دلیل: اولاً اگر به یاد داشته باشید در امریکا رهبر سیاه‌پوستان از طریق همین خوابیدن مردم خود را نجات داد. او در سخنرانی معروف «من خیلی خواب دارم» خود گفت که...
ما: ببخشید، اگر منظورتان مارتین لوتر کینگ باشد، او نگفت که من خیلی خواب دارم. گفت رویایی دارم.
وزیر دفاع: خوب، آدم تا خواب نرود چه‌گونه می‌تواند رویا ببیند؟ ثانیا، روش «تفکر خوابیده» فعلا در سراسر جهان و در اکادمی‌های نظامی کشورهای پیشرفته تدریس می‌شود.

ما: یعنی شما وقتی که در جلسات می‌خوابید در واقع تفکر می‌کنید؟
وزیر دفاع: بلی. همین دیروز در جلسه‌ی کابینه همه‌ی اعضا تصویر سیاهی از وضع مملکت ترسیم می‌کردند. من خواب می‌دیدم که طالبان را شکست داده‌ایم و حتا اتک و پیشاور را هم از پاکستان گرفته‌ایم.
ما: درست، ولی جناب وزیر، شما می‌دانید که این خواب‌ها جای واقعیت را نمی‌گیرند.
وزیر دفاع: خرررررررر، خووووووووف، پیخخخخخخخخ، پووففففففف، عیق عیق...
ما: هلو، هلو! هلو!

عمده داشتند که در رسیدن به آن اهداف ناکام ماندند: محدود کردن تولید تریاک، که امسال ۴۳ درصد افزایش داشته است، جلوگیری از افتادن منافع تولید تریاک به دست گروه‌های مسلح که از آن بهره‌برداری می‌کنند و ایجاد یک دولت خوب در افغانستان. یارمند گفت: «مواد مخدر با عبور از مرز افغانستان به ایران، ترکیه، اروپا، ایالات متحده و کانادا رسیده است... و پولیس ما توانایی بررسی حساب‌های بانکی افراد و واریز شدن پول به افغانستان، که تروریست‌ها از آن بهره می‌برند... را ندارد، با این آشفتنگی چگونه می‌توانیم یک حکومت خوب داشته باشیم؟» یارمند به الجزیره گفت وقتی که امریکا می‌تواند برای چیزهایی هم‌چون دسترسی به آموزش، توانمندسازی زنان پول پرداخت کنند، بدون «پاسخ سریع» به موضوع مواد مخدر، امنیت و دولت خوب، «صلحی در کار نخواهد بود.»

برگشت به عقب

در این‌که امریکا برای بهبود زمینه‌ی دسترسی دختران و پسران به آموزش پول پرداخته است، شکی نیست، اما تاثیر این پرداخت‌ها سوال‌برانگیز است. بر اساس گزارشی که در ماه اپریل ۲۰۱۶ از سوی «سیگار» منتشر شد، از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۴ بیش‌تر از ۷۰۰ میلیون دلار در بخش آموزش در افغانستان هزینه شده است. اما وقتی در مورد حقوق زنان و دسترسی به آموزش صحبت می‌شود، در مورد این‌که این پول‌ها در راه درستش به مصرف رسیده باشد، نگرانی‌هایی وجود دارد.

سهیلا سحر مدیر لیس‌هی عالی طلوع سحر در کابل- مکتبی با ۴۰۰ شاگرد- به الجزیره گفت که ناامنی یعنی «راهی برای این‌که زنی خانه‌ی خود را در برخی مناطق، مثل بغلان ترک کند، وجود ندارد؛ و برای خانواده‌ها راهی باقی نمی‌ماند تا به دختران خود اجازه دهند به مکتب بروند به دلیل این‌که [وضعیت] خیلی خطرناک است.» سحر که خود یکی از فعالان حقوق زنان است افزود، حتا اگر مکتب‌ها مورد حمله قرار نگیرد وقتی شاگردان به مکتب حضور نیابند، مکتب‌ها خودبه‌خود بسته خواهند شد. او گفت: «در طول چند سال گذشته صدها مکتب مسدود شده است، بعد از تقریباً ۱۳ سال پیش‌رفت، وضعیت در حال برگشت به عقب است.»

ایمنی کم‌تر برای زنان

سیما سمر رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر به الجزیره گفت، پیش‌رفت‌ها در مورد حقوق -به‌ویژه حقوق زنان- نسبت به آن‌چه که مردم به آن امیدوار بودند، کاهش یافته است. او گفت: «می‌خواهیم بگوییم که تغییرات مثبت بوده است، بله، وضعیت زنان در مراکز شهرها بهتر است، اما نه در همه‌جا. مشکل است که بگوییم وضعیت نسبت به ۸ سال پیش بهتر شده است، زیرا وضعیت امنیتی بهتر نشده است. بدون [تامین] امنیت، وضعیت زنان نیز بهتر نخواهد شد.»

مریم علیمی عکاس خبری آزاد گفت: «متأسفانه به دلیل وضعیت امنیتی و مشکلات دولت، وضعیت خبرنگاران نسبت به پارسال در حال بدتر شدن است.» علیمی که خود ساکن کابل است و به سراسر کشور سفر می‌کند به الجزیره گفت که این روزها به دلیل جنگ و آدم‌ربایی برای سفر به اندازه‌ی کافی احساس امنیت نمی‌کند. به همین دلیل او سفرهایش را محدود به مناطقی در افغانستان کرده است که می‌تواند با هوایما به آن‌جاها سفر کند.

به گفته‌ی او قبلا برایش راحت بود تا از شمال کشور گزارش تهیه کند، اما به دلیل درگیری‌های سنگین و در مجموع ناامنی انجام این کار اکنون به این معناست که «خبرنگاران به‌ویژه خبرنگاران زن، زندگی خود را به خطر بیندازند و جان خود را از دست بدهند.» علیمی ۳۶ ساله که دوران حکومت طالبان را به‌خوبی به یاد دارد، گفت: «وضعیت در سراسر افغانستان برای زنان، حقوق زنان، آزادی و کار زنان در حال بدتر شدن است، در زمان حکومت طالبان وضعیت خیلی بدتر بود در آن زمان نمی‌توانستیم به مکتب برویم، اجازه نداشتیم به تنهایی در خیابان‌ها راه برویم. اما امنیت در آن زمان بهتر بود می‌توانستی به اطراف سفر کنی، واقعیت این است که در دوران اوپاما وضعیت خیلی بهتر نشده است.»

پیش‌رفت‌ها و پس‌رفت‌ها؛ میراث مختلط اوپاما در افغانستان

■ الجزیره/د. پرواز

■ ترجمه: علی احمدی

خانواده‌اش را در این حمله از دست داده است گفت: «خانه‌ام بمباران شد، زندگی‌ام نابود شد... هر چه داشتیم زیر خاک دفن شد.» به عقیده‌ی مراد خانه‌ی او هدف حمله‌ی پهپاد قرار گرفته است. این عملیات ساعت ۹ شب انجام شد به همین دلیل او نمی‌داند که چه کسی خانه‌اش را بمباران کرد. در همان روزی که مراد با الجزیره صحبت می‌کرد، حمله‌ی هوایی ناتو که طالبان را هدف قرار می‌داد نزدیک به ۳۰ غیر نظامی را در قندوز به قتل رساند.

خشونت‌ها تعداد بیجاشدگان داخلی را افزایش داده است که این رقم پس از سال ۲۰۰۲ به بلندترین سطح خود رسیده و ممکن است از این هم بدتر شود. افغانستان شاهد خروج انبوهی از مردم بوده است. به گفته‌ی وزارت مهاجران و عودت‌کنندگان این کشور، هر روز تقریباً ۳ هزار افغان وارد ایران می‌شوند، اما برای کسانی که نمی‌خواهند خطر غرق شدن در دریای مدیترانه و یا ردمرز شدن را به جان بخرند، گزینه‌ها محدود است. برای عده‌ی عظیمی بیش از یک سال به‌عنوان ترجمان نیروهای امریکا در قندهار کار کرد، کاری که برای یک افغان بسیار خطرناک است. او گفت: «کسانی که در آنجا مرا همراه با تیم می‌دیدند چیزی نمی‌گفتند. اما از نگاه‌هایشان می‌فهمیدم که دارند در مورد من چه فکر می‌کنند، اگر گیت بیاروم سرت را از تنت جدا خواهم کرد.» او دوبار برای ویزای ویژه‌ی مهاجرت درخواست داد اما هر دو بار درخواستش رد شد.

نه طرحی و نه صلحی

هرچند افغان‌ها برای برون‌رفت از مشکلاتی که کشور با آن مواجه است به دنبال راه‌حل داخلی است، اما بسیاری‌ها به ناکامی اداره‌ی اوپاما در بهبود وضعیت امنیتی اشاره می‌کنند. میرزا محمد یارمند معین پیشین وزیر داخلی افغانستان گفت: «همه‌ی دنیا می‌داند -ما و امریکا می‌دانیم- که مرزهای ما با پاکستان باز است. اگر امریکا از تامین امنیت در افغانستان پشتیبانی می‌کند، چرا به بستن مرز... کمک نمی‌کند؟ این مثل این می‌ماند که نصف خانه را فرش کنیم. همه‌ی گفت‌وگوها میان افغانستان و امریکا در تمرکز بر روی همین نقطه به شکست انجامیده است و این مشکل در دوران حکومت اوپاما با حکومت حامد کرزی و غنی وجود داشته است.» به گفته‌ی یارمند، افغانستان و دولت امریکا سه هدف

جنگ افغانستان طولانی‌ترین جنگ امریکاست که رییس‌جمهور اوپاما قول داد تا آخر سال ۲۰۱۴ آن را به پایان برساند. اما دو سال بعد از آن موعد، با دستاوردهای جنگ‌جویان طالبان و داعش در چندین ولایت، وضعیت امنیتی در افغانستان با روند قهقراپی مواجه است.

هرچند اوپاما روند خروج نیروهای امریکایی از افغانستان را کند ساخته، اما کاهش تعداد نظامیان و افزایش حملات پهپادی سبب افزایش ناامنی شده است که این امر دستاوردهای شکننده‌ی افغانستان را با خطر مواجه ساخته است. به گفته‌ی یکی از معاونان سخن‌گوی رییس‌جمهور اشرف غنی، تنها در دوماه گذشته، طالبان ۳۰۲ مکتب، ۵۳۰۵ خانه و ۱۸۱۸ حرفه را در ۱۲ ولایت افغانستان از بین برده است.

خلیل روفی، رییس گروه کاری مشترک جامعه‌ی مدنی افغانستان گفت، که با دستور اوپاما، امریکا اسامه بن‌لادن را کشت و هم‌چنان به انتقال مسالمت‌آمیز قدرت در افغانستان پس از انتخابات سال ۲۰۱۴ کمک کرد، که این «دستاورد خوبی» بود. او اما، افزود که پیش‌رفت‌های اقتصادی و سیاسی پیش از سال ۲۰۰۸ در حال فرسایش است. روفی گفت: «مردم امیدوار بودند که در حکومت اوپاما آن‌ها شاهد تغییرات مثبت و ملموس خواهند بود. متأسفانه تغییرات منفی بوده است -افراط‌گرایی افزایش یافته، طالبان روزبه‌روز قدرتمند می‌شوند، داعش هم این روزها قدرتمند می‌شود و سوءمدیریت دولت ما سبب سقوط ولایت‌ها می‌گردد.»

تلفات غیر نظامیان

وخامت وضعیت امنیتی کشور در خیابان‌های پایتخت آشکار است، پس از ساعت ۸ شب نیروهای امنیتی در خیابان افزایش می‌یابد و به دلیل نگرانی از بمب‌گذاری انتحاری خیابان‌های منتهی به مرکز شهر بر روی ترافیک مسدود می‌شوند. افزایش تعداد بیجاشدگان داخلی که از جنگ‌ها در چندین ولایت فرار کرده‌اند و در اردوگاه‌های حومه‌ی شهر کابل مسکن گزیده‌اند، نمونه‌ی آشکار این ادعا است. به گفته‌ی یوناما در شش ماه اول سال ۲۰۱۶ رقم بیجاشدگان درگیری‌ها به بیش از ۱۵۷ هزار نفر رسیده است، که نسبت به همین دوره در سال قبل ۱۰ درصد افزایش یافته است.

مراد ۶۷ ساله ماه گذشته به دلیل حمله‌ی مجدد طالبان به قندوز از آن ولایت به این‌جا آمد. او که ۵ عضو

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۵۰۰۰ افغانی

یک ساله

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۴۰۰۰ افغانی

یک ساله

zaki.daryabi2@gmail.com

hussainjoya2014@gmail.com

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریایی
معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
سردبیر: خلیل پژواک
دبیر خبر: عصمت الله سروش
گزارشگر: الیاس نواندیش
ویراستار: عمران راتب
صفحه آرا: هادی دریایی
بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
dailyletilaatroz@gmail.com
ایمیل:
آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰
مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲
چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

رونالدو:

این آخرین قرارداد فوتبالی من نیست

رونالدو پس از تمدید قراردادش با رئال تا ۲۰۲۱ گفت که این آخرین امضای قرارداد دوران فوتبالش نخواهد بود. رونالدو دیروز قراردادش با رئال را تا ۲۰۲۱ تمدید کرد و بدین ترتیب تا ۳۶ سالگی در رئال خواهد ماند. او رکورددار گولزنی در تاریخ رئال است و فرصت دارد تا رکورد خود را بیش از این‌ها هم ترقی دهد.

رونالدو پس از تمدید قراردادش با خنده گفت: «البته که این آخرین تمدید قرارداد دوران فوتبالم نیست».

رونالدو ادامه داد: «باید از رئیس باشگاه رئال مادرید، از هم‌تیمی‌هایم و همه کسانی که به من کمک کردند تا بدین سطح برسیم تشکر کنم. امروز برای من روز مهمی است. پیش از این بارها گفته‌ام که رئال در قلب من جای دارد و بخش مهمی از زندگی من محسوب می‌شود. در لحظه بسیار ویژه‌ای از زندگی‌م حضور دارم و می‌خواهم ۵ سال دیگر نیز در رئال بمانم. این آخرین قرارداد من نخواهد بود ولی قرارداد ویژه‌ای است. تفکر من این است که به بهترین بودن ادامه دهم. پیراهن رئال را با افتخار به تن می‌کنم و قصد دارم در ۵ سال آینده، به همین روند ادامه دهم؛ گولزنی کرده و به رئال برای کسب افتخارات بیشتر کمک کنم. بازنشستگی در رئال؟ باید صبر کرد و دید. چه کسی می‌داند در آینده چه اتفاقی می‌افتد؟ مطمئناً دوست دارم در رئال از فوتبال خداحفاظی کنم. این قرارداد ماقبل آخر من است و هدفم این است که تا ۴۱ سالگی بازی کنم. دوست دارم سال‌ها در رئال بمانم و از این مساله بسیار خوشحالم».

بالوتلی: توپ طلا باید

به سوارز برسد

ماريو بالوتلی، مهاجم دردسرساز ایتالیایی، معتقد است که لویس سوارز، مهاجم اروگوئه‌یی بارسلونا، بیش از کریس رونالدو و لیونل مسی، شایسته دریافت توپ طلاست.

رونالدو امسال با رئال قهرمان چمپیونزلیگ شد و با پرتگال هم در یورو به قهرمانی رسید؛ به همین دلیل، از چانس زیادی برای بردن چهارمین توپ طلایش برخوردار است. مسی هم سال گذشته برای پنجمین بار این جایزه را از آن خود کرد اما بالوتلی معتقد است که سوارز با زدن ۵۳ گول در ۵۹ دیدار فصل گذشته و همچنین ۱۰ گول در ۱۵ دیدار این فصل برای بارسا، گزینه شایسته‌تری برای بردن توپ طلاست.

او به خبرنگاران گفت: «رونالدو، مسی یا سوارز این جایزه را می‌برند. اما صادقانه بگویم من این جایزه را به سوارز می‌دهم».

بالوتلی که این فصل به نیس در لیگ فرانسه رفته، با زدن ۷ گول در ۸ دیدار، کمک کرد تا تیمش به یکی از مدعیان قهرمانی تبدیل شود اما او ترجیح می‌دهد واقع‌بین باشد. «رسیدن به قهرمانی ممکن است اما کار دشواری است. تنها ۱۱ بازی انجام دادیم اما من برای قهرمانی اینجا هستم. لیگ ۱، رقابت‌های دشواری است. وقتی به نیس آمدم، فکر می‌کردم شرایط آسان‌تر است اما سطح این رقابت‌ها در حال نزدیک شدن به انگلیس، ایتالیا یا آلمان است».

واتسکه: اوبامیانگ

درست شبیه رونالدو است

هانس یواخیم واتسکه، رئیس باشگاه دورتموند، مدعی شد که پیر امریک اوبامیانگ، مهاجم تیمش، شباهت زیادی به رونالدو دارد.

مهاجم گابونی در دیدار تیمش مقابل اسپورتینگ از سوی باشگاه محروم شده بود. گفته می‌شود که علت این محرومیت حضور او در یک مهمانی در ایتالیا بدون اجازه باشگاه بوده است ولی او در بازگشت از محرومیت، ۴ گول در پیروزی ۲-۵ دورتموند مقابل هامبورگ به ثمر رساند. پس از بازی، واتسکه به تمجید از او پرداخت و مهاجم تیمش را با رونالدو مقایسه کرد.

او گفت: «او بازیکنی است که از این‌که در مرکز توجهات باشد لذت می‌برد. بعضی بازیکنان این‌طور هستند؛ مثلاً در این زمینه رونالدو و اوبامیانگ شباهت زیادی دارند. واکنش اوبامیانگ به محرومیت عالی بود ولی همچنان امیدواریم که دیگر رفتار اشتباهی از او سر نزنند».

رئیس سویا: ما به مسی باختیم نه بارسلونا!

رئیس باشگاه سویا پس از شکست تیمش برابر بارسلونا به تمجید از مسی و انتقاد از داور بازی پرداخت.

سویا یک‌شنبه شب با وجود این‌که ابتدا با یک گول از بارسلونا پیش افتاد، در ادامه به دلیل درخشش مسی و گولی که دقیقه ۴۳ به ثمر رساند و پاس گولی که در نیمه دوم به سوارز داد، مغلوب آبی‌اناری‌ها شد.

خوزه کاسترو، رئیس باشگاه سویا در پایان بازی گفت: «تفاوت ما و سویا در مسی بود. آن‌ها مسی داشتند و ما نداشتیم. بارسا به خاطر مسی پیروز شد. بارسلونا با مسی تیم دیگری است؛ در واقع

ما به مسی باختیم نه بارسا. نیمه اول فرصت‌های زیادی داشتیم که می‌توانستیم کار بارسا را تمام کنیم اما با اولین توپی که به پای مسی خورد، گول تساوی را دریافت کردیم. برخی مواقع مسی مهارنشده‌ای است؛ مثل همین بازی. آن‌ها مهاجمان تمام‌کننده‌ی داشتند و ما نه».

کاسترو ادامه داد: «معتقدم داوری نیز به نفع ما نبود. در آخرین دقیقه بازی، اومتیتی روی کوریا مرتکب پنالتی شد و ضمن این‌که تنها سه دقیقه وقت اضافه، واقعا مسخره بود. تنها به خاطر مشکل کفش مسی، بیش از سه دقیقه وقت بازی تلف شده بود».

یان راش: لیورپول بهتر و زیاتر از هر تیم دیگری بازی می‌کند

یوونتوس را نیز در کارنامه دارد در تمجید از تیم سابقش به Today in Singapore گفت: «فکر می‌کنم در حال حاضر لیورپول بهتر و زیاتر از هر تیمی بازی می‌کند. همیشه به نظر می‌رسد این تیم قرار است گول بزند و این فوق‌العاده جذاب است. دلیلی هم ندارد که نتوانیم به همین روش ادامه دهیم. فکر می‌کنم در ایام نزدیک به کریسمس، اگر کماکان جایگاه این تیم همین باشد، شاید بتوانیم درباره قهرمانی در لیگ هم صحبت کنیم. کلوب مرا شدیداً به وجد آورده است. او فوق‌العاده کار کرده و بازیکنانی دارد که به خوبی فلسفه وی را درک کرده و در زمین تلاش زیادی می‌کنند».

مودریچ: تشویق شدن در برنابئو حس عجیبی دارد

کشورش برای بازی هفته بعد مقابل ايسلند رسانده، به اسپورتسکی نوشتی گفت: «بازگشت به میادین و تشویق شدن در برنابئو به من حس عجیبی داد. شنیدن نامت از سوی هواداران فوق‌العاده است. از بازگشتم به ترکیب رئال خوشحالم. به خصوص این‌که دیگر دردی احساس نمی‌کنم و زانویم مثل قبل از مصدومیت شده است؛ با این حال هنوز باید بیشتر تمرین کنم تا از لحاظ بدنی شرایطم بهتر شود. حالا اینجا هستم تا به تیم ملی کشورم کمک کنم و نهایت تلاشم را خواهم کرد».

بوتراگنیو: بیل می‌داند چه اهمیتی برای رئال دارد

به خوبی از این مساله در گولزنی استفاده می‌کند. هم‌تیمی‌های او نیز به کیفیت بالایش آگاه هستند. بیل باید به همین روند ادامه دهد و رئال نیز باید از او استفاده لازم را ببرد».

مدیر ارتباطات رئال در پایان بازی با لگانس به تمجید از گرت بیل پرداخت که زنده دو گول از سه رئال بود.

رئال ۳۸ دقیقه برابر لگانس در گولزنی ناکام مانده بود و روند بازی نیز کند پیش می‌رفت.

کهنکشان‌ها به ندرت صاحب موقعیت گولزنی می‌شدند و هواداران رئال نیز به تدریج در حال عصبی شدن بودند، تا این‌که ايسکو با پاس عمقی عالی خود، بیل را در موقعیت گولزنی قرار داد و این فوق ستاره ولزی موفق شد گول اول رئال به به ثمر برساند. ۷ دقیقه بعد نیز او موفق شد خود و رئال را دو گوله کند.

بوتراگنیو در پایان مسابقه در مورد بیل گفت: «گرت اهمیتی که برای رئال دارد را درک می‌کند. نه فقط گول‌های او که تلاشش درون زمین بسیار به کمک ما می‌آید. او توانایی بدنی بالایی دارد و

رونالدو: چگونه سر الکس

مرا به منچستر یونایتد برد

کریستیانو رونالدو سال ۲۰۰۳ پس از درخشش با پیراهن اسپورتینگ لیسبون مقابل منچستریونایتد، به جمع شیاطین سرخ اضافه شد.

رونالدو در حالی که ۱۷ سال سن داشت، به سبب درخشش فوق‌العاده مقابل یونایتد در یک بازی دوستانه، خیلی سریع سر الکس فرگوسن را به خود متقاعد کرد و با منچستریونایتد قرارداد امضا کرد. او شش فصل در جمع شیاطین سرخ حضور داشت و به تمام افتخارات ممکن دست یافت.

رونالدو در مورد این‌که چگونه فرگوسن وی را برای منچستریونایتد جذب کرد گفت: «اولین بازی من برابر منچستریونایتد باورنکردنی بود. یک شب کامل برای من رقم خورد و نمایشی عالی داشتم. پس از اتمام بازی، در حال رفتن به رختکن بودم که برخی هم‌تیمی‌هایم به من گفتند که تو به منچستریونایتد خواهی رفت؛ به ما اعتماد کن. سر الکس آن‌جاست و می‌خواهد با تو صحبت کند. من همراه سر الکس به رختکن یونایتد رفتم و او مرا به بازیکنان معرفی کرد. کمی خجالت کشیده بودم. فرگوسن به من گفت که گوش کن! همین حالا تو را می‌خواهم. باقی چیزها خیلی سریع طی شد. دو روز بعد به منچستر رفتم و قراردادم را امضا کردم».

رانیری: لستر به استراحت نیاز دارد

کلودیو رانیری، سرمربی لسترسیتی معتقد است که وقعه بازی‌های ملی به تیمش کمک زیادی خواهد کرد.

ستر یک‌شنبه شب به مصاف وست برومویچ رفت که در نهایت ۱-۲ مقابل این تیم شکست خورد. این اولین شکست لستر در ورزشگاه کینگ پاور پس از ۱۴ ماه است. روباه‌ها در ۶ بازی اخیر خود در لیگ برتر تنها ۱ پیروزی کسب کرده‌اند و رانیری مدعی شد که تیمش به استراحت نیاز دارد.

او گفت: «بازی خوبی برای ما نبود. کمی بدچانس بودیم ولی فوتبال همین است. باید در طول وقعه، بازی‌های ملی خودمان را دوباره آماده کنیم. می‌خواستیم بازی را عوض کنیم زیرا حریف قوی و قدرتمند بود. سعی کردیم موقعیت‌هایی ایجاد کنیم ولی آن‌قدری که باید نبود. بازی خودمان را انجام دادیم ولی به اندازه کافی روان نبودیم و به سختی توپ را حرکت می‌دادیم. باید راهی برای این موضوع پیدا کنیم. نیمه اول خوب نبودیم ولی نیمه دوم بهتر شدیم. امروز کار ساده‌ی نداشتیم. شاید به خاطر حضورمان در چمپیونزلیگ و خستگی ناشی از آن بود. برای اولین بار نتوانستیم روان بازی کنیم که این شرایط برای‌مان کمی عجیب است. باید با هم صحبت کنیم تا راهی برای این وضعیت بیابیم».

سوارز: از گرفتن

پنجمین کارت زرد خوشحالم

لویس سوارز، مهاجم بارسلونا که در تقابل با سویا کارت زرد دریافت کرد تا پنجمین کارت زرد فصلش به ثبت برسد، مدعی شد از این‌که تعداد کارهای فعلی‌اش به صفر رسیده خوشحال است.

او گفت: «کارت زرد در واقع اتفاق خوبی بود. پیش از دیدار با رئال مادرید و رئال سوسیداد، با خیال راحت و بدون ترس از محرومیت بازی خواهم کرد».

سوارز سپس به تمجید از مسی پرداخت و گفت: «لئو می‌تواند در هر پستی بازی کند. او همیشه تغییرکننده است. مسی بسیار باهوش است و همیشه به دنبال فضاست».

گوندوگان: سیتی از بایرن هم

باشگاه بزرگتری است

ایلکای گوندوگان با ۲۰ میلیون پوند از دورتموند به سیتی پیوست و شروع بسیار خوبی در این تیم داشته است. حال او به مقایسه سیتی با تیم‌های بوندس لیگا پرداخته و آن را نسبت به قهرمان آلمان نیز بزرگتر و پیشرفته‌تر می‌داند.

او گفت: «وقتی با موتر به کمپ تمرینی می‌آیم، همیشه برایم جذاب است. حتی بایرن هم با اینجا قابل مقایسه نیست. اینجا یک لیگ متفاوت است. می‌توان حس کرد که به یک باشگاه جهانی پیوسته‌ای که چیزهای بزرگ می‌خواهد و در طول چند سال آینده رشد چشمگیری خواهد داشت. فشار و مسئولیت روی بازیکنان بسیار بالاست. شرایط کاملاً با دورتموند تفاوت دارد. کاملاً واضح است که اینجا برای بهترین‌ها تلاش می‌کنید. فشارها بسیار بالاست و دلپیش نقل و انتقالات و پپ گواردیولا است که نماد موفقیت است».

جهت سرکوب حرکت‌های دموکراتیک مردم موجب شده است که امروزه همان خواست‌های دموکراتیک به بدترین شکل خود که همانا افراط‌گرایی و خشونت باشد جلوه‌گری کند و حتا خود را با جامه‌ی داعش عرضه نماید. بدون شک جنبش‌های افراطی نوظهور همانند حرکت‌های قدیم به دنبال اصلاح نظام‌های سیاسی نیست بلکه نابودی رژیم، از بین بردن نظام دولت-ملت‌ها و به وجود آوردن دولت‌های شرع‌محور در منطقه را محور حرکت خود قرار داده است.

در مورد آسیای مرکزی تاتیانا درونزیا، پژوهشگر مسایل اسلامی و قومیت در دانشگاه صوفیا ضمن خطرناک خواندن پدیده‌ی داعش، تحقیقی را روی علل پیوستن شهروندان این منطقه، به داعش انجام داده است که می‌رساند: آنان به دلایل فقر چنین عملی را مرتکب نشده است بلکه عقیده‌ی اسلامی و در عین حال ایمان بدون آگاهی آنان موجب شده تا آن‌ها به صفوف داعش ملحق شوند. واسلی کاشین از مرکز استراتژی و تکنولوژی مسکو که وابسته به وزارت دفاع روسیه است معتقد است که داعش خطر بسیار بزرگی برای آسیای مرکزی می‌باشد. در همین حال آقای پوتین رئیس‌جمهور روسیه، در نطق‌های خود از خطر گسترش سازمان‌های افراطی و تروریستی از جمله داعش، از افغانستان به کشورهای همسایه‌اش یاد نموده است.

اینک بعد از نیم دهه نفس‌های دولت اسلامی عراق و شام به شماره افتاده است. از یک‌طرف ائتلاف سوریه، ایران و روسیه پایگاه‌های آنان را در سوریه آماج حمله قرار می‌دهد و از طرف دیگر عراق و هم‌پیمانان داخلی و خارجی آن‌ها، موصل، آن خواستگاه خلافت اسلامی و مقر ابوبکر بغدادی را در حال بازپس‌گیری می‌باشند. برآیند از هم‌پاشی این گروه پراکندگی آن‌ها به سایر مکان‌هاست و یا هم جست‌وجوی سرزمین دیگر برای اعمار دولت شکست‌خورده‌ی خویش. سرزمین‌هایی با حاکمیت ضعیف ملی، اختلاف‌های داخلی و وجود منازعات مسلحانه، بی‌تردید قلمروهایی خواهند بود که لشکر شکست‌خورده‌ی داعش تسکین درد خود را در آن‌جا جست‌وجو خواهد کرد. سابقه‌ی پناه‌گزین شدن بن‌لادن بعد از اخراج او از سودان به افغانستان، حضور سرسام‌آور جنگجویان چیچنی در روستاها و کوهپایه‌های این کشور، عدم توانایی حکومت مرکزی در اعاده‌ی حاکمیت ملی و حضور پر قدرت مخالفان مسلح در نقاط روستایی، این امکان را خواهد داد تا جنگجویان فراری داعش راه خود را به سوی افغانستان کیج نمایند. صحبت‌های مقامات نظامی و ملکی کشور مبنی بر عدم بی‌توجهی دولت و تبدیل شدن افغانستان به پناهگاه داعش نیز گواه بر این است که خطر سرایت این ویروس به افغانستان جدی است و جهت جلوگیری از آن، راه‌حل‌های جدی را نیز باید جست‌وجو نمود.

به‌کارگیری سیاست تک‌گرایی جهت مبارزه با گروهی که اعاده‌ی شریعت، از بین بردن دولت-ملت‌ها، احیای امت اسلامی، اقتدارگرایی مطلق، سلطه‌گری و استبداد، عدم تحمل و انتقادپذیری و مخالفت با ناهمگیشان و کشتن آن‌ها را در کارنامه‌ی خود دارد راه معقولی به نظر نمی‌رسد. حملات نمایشی ارتش پاکستان، درگیری و جنگ‌های سنگر-سنگر ارتش افغانستان و سیاست‌های گاه متفاوت روسیه و امریکا در نابودی داعش، راهی به جایی نخواهد برد. باید گفت خاورمیانه امن و خالی از داعش زمانی میسر خواهد بود تا دو قدرت و دو دشمن قسم‌خورده‌ی منطقه‌ی مانند ایران و عربستان از رقابت و تسلیح مخالفین یکدیگر دست بردارند. رویای آسیای جنوبی امن زمانی به تحقق خواهد پیوست که کشورهای این حوزه مانند پاکستان، استفاده‌ی ابزاری از تروریسم و افراط‌گرایی را متوقف نمایند. ضمانت دیوار بلند امنیتی جهت مقابله با داعش و افراط‌گرایی در آسیای مرکزی زمانی ممکن خواهد بود که کشورها با یاری همدیگر دست افغانستان و نیروهای امنیتی آن را به گرمی بفشارند. در اخیر بر دولت افغانستان و شرکای قدرت واجب است تا با استراتژی واحد و حفظ اتحاد درونی، صف‌های نیروهای امنیتی را مستحکم نمایند و با امنیتی نمودن پدیده‌ی داعش راه را برای چانه‌زنی با شرکای سیاسی خویش در سطح منطقه و جهان جهت جلب حمایت‌های دوامدار از نیروهای دفاعی کشور هموار سازند.

■ شریف‌حضوری

استقرار داعش در افغانستان را جدی بگیرید

که در روسیه برگزار شد از گسترش داعش در قلمرو افغانستان و تهدید کشورهای همسایه خبر داد و از شرکای منطقه‌ی نیز خواست تا با همکاری همدیگر، مبارزه‌ی جدی را برای مقابله با چنین پدیده‌ی آغاز نمایند. کشورهای دیگر این منطقه از جمله پاکستان، مهد سازمان‌های افراطی و افراط‌پروری بوده و اخیرا بنگلادش و هند نیز با مشکلات این‌چنینی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

خاورمیانه نیز به دلیل اهمیت ژئوپولیتیک، ژئواستراتژیک و ژئواکونومیک همیشه مورد توجه قدرت‌های بزرگ بوده است. در طول تاریخ نبر همواره تلاش شده است تا با حفظ امنیت این منطقه، امنیت انرژی جهان تضمین گردد و روی همین اهمیت، تندباد بهار عربی نیز نتوانست پایه‌ی رژیم‌های اقتدارگرای خلیج را دچار لرزش کند. اما یک امر مهم را نباید نادیده گرفت که همین کمک و معاونت غربی‌ها با سران حکومت‌های منطقه

اگر زمینه‌های رشد و گسترش داعش را در سه منطقه‌ی آسیای جنوبی، خاورمیانه و آسیای مرکزی بررسی نماییم، دیده می‌شود که این سه منطقه ظرفیت بارور نمودن و رشد دادن این پدیده را در خود دارا می‌باشند.

در مرحله‌ی نخست باید گفت: منطقه‌ی آسیای جنوبی که هشت کشور را در خود جای داده، از فقر مفرط رنج می‌برد، بیشترین جمعیت مسلمان در این‌جا زندگی می‌کند و مدارس و سازمان‌های رادیکال نیز در این منطقه و در دو کشور افغانستان و پاکستان فعال و در حال پارگیری‌اند. از میان کشورهای این منطقه افغانستان اکنون در یک درگیری داخلی گرفتار است و قسمتی از سرزمین‌اش، تحت کنترل مخالفین مسلح می‌باشد و داعش نیز در بعضی از مناطق کشور شروع به لانه‌سازی نموده است. در امتداد اهمیت موضوع، اشرف غنی رئیس‌جمهور افغانستان در نشست‌های مختلف جهانی از جمله نشست اولفا

در مورد ظهور و گسترش داعش (دولت اسلامی عراق و شام) دو دیدگاه کاملاً متضاد را می‌توان دید. دیدگاه اول، داعش را با عینک اسلام سیاسی به بررسی می‌گیرد که گویا عده‌ی از مسلمانان خواسته‌اند تا حکومت اسلامی برپا نمایند و نوستالوژی‌بی که از عصر خلافت اسلامی دارند را دوباره تجربه نمایند. بنابر این باور، جنگجویان داعش تلاش دارند تا با تصرفات بیشتر، مرزهای تعیین‌شده‌ی ملی را به چالش بکشند و با اعاده‌ی خلافت اسلامی، مفهوم امت اسلامی را نیز به واقعیت تبدیل نمایند. به همین دلیل، شورشگری و بغاوت آن‌ها تنها به سرزمین‌های اسلامی خلاصه نمی‌شود بلکه تصرف سرزمین کفار (دارالحرب) را نیز در اذهان و اندیشه‌های خود می‌پروراند. دیدگاه دوم، داعش را از منظر تئوری توطئه (CONSPIRACY THEORY) می‌بیند و نیز به تحلیل آن می‌پردازد. این نوع تئوری بیشتر زاینده‌ی حدت و گمان و یا در بعضی مواقع برگرفته از شایعه و یا هم مستند به سندهای تاییدناشده است. همین امر موجب شده است که اتکا به تئوری توطئه و مشاهده‌ی قضایا و تجزیه‌ی پدیده‌ها با آن چالش‌برانگیز بوده تا جایی که برآیند تحقیق و بررسی را با شک و شبهه مواجه می‌سازد. داعش در نگاه دوم تولید غرب و شرکای غربی‌شان می‌باشد تا از این راه توانسته باشد، اسلام را بدنام و دشمنی دیرینه‌ی خود را در عمل ثابت سازد. طرفداران نگاه دوم تلاش دارند تا با استناد به قرآن و حدیث مبنی بر عدم ذکر و تشویق آدم‌کشی و قتل و غارت در اسلام و با صلح‌جو و مهربان خواندن این دین، راه داعش و اسلام را از هم جدا کنند. داعش را با هر زاویه‌ی که به تحلیل بپردازیم اینک به واقعیتی از وقایع سیاسی در جهان تبدیل شده و توانسته مرزهای دولت-ملت را در هم نوردد و قلمرو وسیعی را در اختیار خویش قرار دهد.

به‌طور معمول افکار رادیکال زمانی در یک جامعه رشد می‌کند و شکوفا می‌شود که اقلیت و یا قسمتی از جامعه رویگردان از دولت و نظام حاکم باشد. ممکن این رویگردانی عوامل اقتصادی، سیاسی، فرهنگی داشته باشد و یا هم گسست‌های اجتماعی زمینه‌ی بارور شدن این افکار را در افراد تقویت نماید.

خاورمیانه نیز به دلیل اهمیت ژئوپولیتیک، ژئواستراتژیک و ژئواکونومیک همیشه مورد توجه قدرت‌های بزرگ بوده است. در طول تاریخ نبر همواره تلاش شده است تا با حفظ امنیت این منطقه، امنیت انرژی جهان تضمین گردد و روی همین اهمیت، تندباد بهار عربی نیز نتوانست پایه‌ی رژیم‌های اقتدارگرای خلیج را دچار لرزش کند. اما یک امر مهم را نباید نادیده گرفت که همین کمک و معاونت غربی‌ها با سران حکومت‌های منطقه جهت سرکوب حرکت‌های دموکراتیک مردم موجب شده است که امروزه همان خواست‌های دموکراتیک به بدترین شکل خود که همانا افراط‌گرایی و خشونت باشد جلوه‌گری کنند و حتا خود را با جامه‌ی داعش عرضه نماید. بدون شک جنبش‌های افراطی نوظهور همانند حرکت‌های قدیم به دنبال اصلاح نظام‌های سیاسی نیست بلکه نابودی رژیم، از بین بردن نظام دولت-ملت‌ها و به وجود آوردن دولت‌های شرع‌محور در منطقه را محور حرکت خود قرار داده است.

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

Facebook.com/fyariana
 ariana.afghan.ariana
 twitter.com/fyARIANAafghan
 youtube.com/user/fyariana

+93(0)777071333
 +93(0)700071333
 +93(0)790071333
 +93(0)786071333
 www.fyariana.com
 info@fyariana.com

داریانا افغان هوایی شرکت جهت عرضه خدمات بهترهائی و ایجاد سهولت به هوظنان عزیز تخفیف‌های ویژه را در قیمت تکت‌ها قرار ذیل ارائه نموده است.

30 %	تخفیف برای دیپلمات‌های محترم
20%	تخفیف برای کارمندان محترم دولت
25%	تخفیف برای محصلین گرامی
20%	تخفیف برای ورزشکاران پر افتخار تربیت بدنی و المپیک
20%	تخفیف برای افراد دارای معلولیت